

РЕШЕНИЕ

№ 1579

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10204** по описа за **2023** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 285 и чл. 284, ал. 1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по касационната жалба на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) срещу решение № 5053 от 25.07.2023г., постановено по адм. д. № 5809 по описа за 2022 г. на АССГ, в частта, с която ГДИН е осъдена да заплати на К. П. С. сумата в размер на 800 лева, представляващо обезщетение за неимуществени вреди.

В касационната жалба се поддържат оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като не е обсъдена медицинска справка, според която в амбулаторните журнали на медицинския център не са регистрирани случаи на ухапване от инсекти. Изразява несъгласие с изводите на съда, за поставянето на ищеца в нечовешки и унижителни условия (наличие на хлебарки и дървеници), тъй като по делото са събрани доказателства за редовно пръскане срещу насекоми. Допълнително развива доводи, че показанията на свидетеля Я. Н. П. не се подкрепят от другите доказателства по делото. Счита, че показанията на свидетелите са кредитирани без да се съпоставят с останалия доказателствен материал по делото. В тази връзка поддържа, че не са налице обстоятелствата, посочени в чл. 3, ал. 2 ЗИНЗС.

Ответникът чрез своя процесуален представител е подал отговор, в който изразява

становище за неоснователност на жалбата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за правилност на оспорваното решение и моли да се остави без уважение подадената жалба.

Административен съд - София-град, XXV – ти касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна и срещу съдебен акт, подлежащ на касационна проверка.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството пред Административен съд София - град е образувано по предявен иск от К. П. С. за осъждане на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) да заплати сумата от 15 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди (болки, страдания, унижение, отчаяние, тормоз и безнадеждност), претърпени от 08.03.2022г. до 27.06.2022г., при престоя му в Затвора в [населено място], вследствие на поставянето му от затворническата администрация в нечовешки и унизителни условия, свързани с наличието на хлебарки и дървеници.

Съдът е установил от фактическа страна, че К. П. С. изтърпява в Затвора С. наложеното му с присъда наказание доживотен затвор, като в периода от 08.03.2022г. до 27.06.2022г. пребивава във 2 – ра група, килия №18, а след две седмици-в килия №7. Съдът е обсъдил медицинска справка, от която е приел, че не е извършван преглед на ищеца във връзка с негови оплаквания от насекоми. Приел е, че в затвора се извършва дезинсекция срещу бълхи, дървеници, мравки и хлебарки, както и че с оглед овладяването на дървеници и вредители на територията на затвора, с цел гарантиране физическото и психическото здраве на лишените от свобода, е издадена заповед от началника на затвора, с която е разрешено внасянето на препарати. Първата инстанция е приела за извършени проверки от СРЗИ, обхващащи периода на исковата претенция, като в резултат на тях са дадени препоръки за извършване на обработки срещу хлебарки и дървеници.

Първоинстанционният съд е обсъдил показанията свидетеля П., от който е достигнал до извод за наличието на хлебарки и дървеници в спалните помещения, въпреки че се обработва с препарати срещу насекоми. От показанията му съдът е приел, че ищецът е многократно ухапван от дървеници и не можел да спи нощем, както и че допълнително изпитвал дискомфорт от наличието на хлебарки.

Първата инстанция е приела за наличието на нарушение на чл. 3 ЗИНЗС, както и че ищецът е бил поставен в лоши санитарно – хигиенни условия поради наличието на хлебарки и дървеници в спалното помещение, което е довело до негативни преживявания, които не са с висок интензитет. В тази връзка съдът е приел, че следва да се присъди обезщетение в размер на 800 лева, за което исковата претенция е уважена частично, а в останалата част е отхвърлена.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Не са налице сочените от касаторите отменителни основания.

Съдът е изяснил напълно фактическата обстановка по делото, събрал е относимите за правилното решаване на спора доказателства, обсъдил ги е в тяхната взаимна връзка и във връзка с възраженията на страните и въз основа на това е направил верни правни изводи, които напълно се споделят от настоящата инстанция. М. извод за частична основателност на иска е в съответствие с фактически установеното.

Изцяло неоснователни са оплакванията за неправилно кредитиране на свидетелските показания, доколкото първоинстанционният съд е изложил подробни и обосновани мотиви защо дава вяра на свидетелските показания, т. е. не са допуснати нарушения при формиране на преценката на същите. Посочените в жалбата противоречия в показанията на П. са незначителни, а и няма как от свидетеля да се очаква да дава точна и подробна информация за конкретната дата, от която се познават с ищеца. В противовес на оплакванията в жалбата на ГДИН, първоинстанционният съд е обсъдил свидетелските показания заедно с писмени доказателства по делото. В тази връзка при установяване на лошите санитарни условия показанията на свидетелите са съпоставени с писмените доказателства, установяващи извършените проверки и дадени препоръки от СРЗИ, както и наличието на издадена заповед от директора на затвора за разрешаване внасянето на препарати във връзка с проблема с хлебарки и дървеници.

Неотнормирани са възраженията, че не е обсъдена медицинската справка, доколкото същата не води до обратен извод. Обстоятелството, че ищецът не е потърсил медицинска помощ не означава, че са липсвали ухапвания.

Съгласно чл. 284, ал. 1 и 2 ЗИНЗС държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3 ЗИНЗС. В случаите по чл. 3, ал. 2 ЗИНЗС съдът взема предвид кумулативното въздействие върху лицето на условията, в които се е изтърпявало наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, продължителността, както и други обстоятелства, които имат значение за правилното решаване на спора.

Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗИНЗС осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. Съгласно чл. 3, ал. 2 ЗИНЗС за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в неосигуряване на подходящи санитарно – хигиенни условия, които уронват човешкото достойнство или поражда чувство на страх, незащитеност или малоценност. Ухапванията от дървеници, както и наличието на хлебарки в спалното помещение за този период, не отговаря на изискванията за добри санитарно – хигиенни условия в затвора, поради което такива условия унижават човешкото достойнство. Това е довело до причиняването на негативни преживявания във връзка с постоянния дискомфорт и проблеми със съня, поради което са налице неимуществени вреди.

Първата инстанция правилно и обосновано е съобразил обективните условия и тяхното отражение върху конкретното лице, времетраенето на престоя в тези условия, въз основа на което изводът му за частична основателност на иска е в съответствие с фактически установеното и правилно прилагане на закона.

Горното налага извод, че не са налице касационните основания, поради което обжалваното решение следва да се остави в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за адвокатско възнаграждение, определено съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. Съобразно чл.8, ал.1 във вр. с чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, последното в случая следва да се определи на 700 лева. Сумата е дължима на адвоката, осъществил процесуалното

представителство.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд
София – град, XXV – ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5053 от 25.07.2023г., постановено по адм. д. № 5809 по
описа за 2022 г. на АССГ.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: